

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 375.

95de Møde.

Mandagen den 10de Juni.

(Forts.)

Udvalget: Jeg havde ikke troet, at det var fornødent udtryffeligt at motivere det Uendlingsforslag, jeg har stillet her, ligesom Udvalget ikke har motiveret sin Afvigelse fra Udkastet; thi det vil jo dog, naar man skal afgive sin Stemme i denne Sag, komme væsentlig til at beroe paa et Skøn om, hvad man anseer for at være passende eller mindre passende. Jeg har imidlertid slet ikke været tilfredsstillet ved den Motivering, som er givet af forskjellige Medlemmer for de Forslag, der grændse til mit, og jeg troer derfor, jeg maa forvare mig imod, at man skal ulede mit Forslag aldeles fra det samme Udspring, som maaskee andre kunne have, og jeg er derfor opfordret til at sige et Par Ord. Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 2det District (Schack), der er en „Tilhænger af den kvalitative Liberalitet“, men derfor just ikke af den „kvantitative“, veed vistnok, at der gives et Punkt, hvor det Kvantitative slaar over i det Kvalitative. Dette Punkt har han ikke været istand til at finde, og derfor vilde det være consequent, om han heelt igjennem holdt fast paa Pensionens Forhold til Gagen efter Scalaen, og ikke indrømmede, at der paa noget Punkt skulde fastsættes et Maximum for Pensionen. Dette Punkt, hvor det Kvantitative slaar over i det Kvalitative, troer jeg imidlertid, at Udvalget rigtigt har truffet. Udvalget gaaer nemlig ud fra den Antagelse, at Pensionen er en Livrente, at det er en Forsørgelse for Embedsmanden, naar han er afgaaet fra sit Embede. Det er denne Antagelse, der fornemmelig har gjort sig gjældende, og jeg troer at turde sige, at, om end forskjellige andre Synspunkter med Tøie ere tagne med under Be-

tragtningen, er dette dog det væsentligste. Men, dersom det forholder sig rigtigt, saa har man ogsaa en Vej angiven, ad hvilken man kan komme til et Resultat, idet man nemlig nu maa stille sig det Spørgsmaal: hvor meget der efter Forholdene hertilands kan ansees for at være fornødent til Livsunderhold for en Embedsmand, der er afgaaet fra en af de høieste Embedsstillinger. Udvalget har nedsat Regerings-Udkastets 4000 Rbd. til 3000 Rbd. Jeg har derimod troet, at denne Sum endnu vil være temmelig høit anslaaet. Det har forekommet mig — men jeg kan ikke fremlægge bestemte Beregninger, og jeg troer, at det vilde ikke nytte, om Rogen vilde fremlægge saadanne, thi Enhver vilde dog see Beregningen med sine Øine — men det har forekommet mig, at 2500 Rbd. ordentligviis kan ansees for en passende aarlig Indtægt for en høitstaaende Embedsmand, efterat han har forladt sin Embedsstilling, og det har fremdeles forekommet mig, at det vilde være passende, at Staten ikke forpligter sig til Mere, navnlig under vore nuværende Forhold, under Udsigten til den Fremtid, hvori Staten vil komme til at bære Følgerne af en kostbar og maaskee langvarig Krig.

Imidlertid indrømmer jeg meget gjerne, at der kan gives Omstændigheder, hvorunder en Embedsmand har været endogsaa opfordret af Staten til at tilvænne sig en Levemaade, der kan gjøre ham det i høi Grad besværligt, ganske pludseligt at skulle indskrænke sig til en aarlig Indtægt af 2500 Rbd., og jeg troer, at Enhver, som kender noget til vore Forhold ikke blot i de smaa, men i videre Kredse, maa indrømme dette. Jeg maa dog tilføie, at denne Bemærkning ogsaa gjælder, om end ikke ligesaa fuldt, om Udvalgets Forslag, efter hvilket 3000 Rbd. sættes som Maximum. Men jeg troer, at det herved vil være tilstrækkeligt at bemærke, at, jo mere en Embedsmands Indtægter have over-